

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Львівської області
№ 1 1939 р.

Архів з бірому
Горьківсько-Березанська округа ОУН

ПАПКА

для 249

паперів

Брошура „Посмер Вікаріолюбів Папінурал“ (копія з „Вісника“ г. 5, 1934 р.)

Українські газети: [1939 р.?] 1

Українські документи: 1

Українські аркуші: 4

Збірники: поштівки

20 р.

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Львівської області
Р-3567 1 1939
Опис Спр.

А.

1

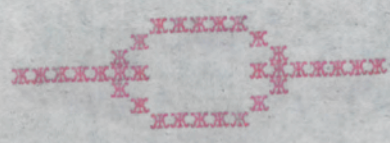
Д.Д.

ЙОСИФ ВІСАРІОНОВИЧ КАЛІГУЛЯ

(Перебитка з "Вісника" ч.5. 1937 р.)

Д. Д.

ВІСНИК
ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ

ЙОСИФ ВІСАРІОНОВИЧ КАЛІГУЛЯ

Року 2,000 котрогось - літописець нотува-
тиме: "Перед упадком Риму боги покарали його
Калігульом. Перед упадком Росії - Бог пока-
рав її Сталіном".

Стверджую це не щоби вилаятися, а щоб -
частина перша - установити вдаряючу однозгі-
дність обидвох цих прекрасних душ. І щоб -
частина друга - звернути увагу на подібність
положення обох "геніїв людськості". Бо остан-
ні трагікомічні рушаді в найближчій оточенні
... кремлівського шахін-шаха, чехарда, Ягоди, Єжова,
Бгорова, Ворошилова, - разячо пригадують поді-
бну ж еволюцію наступників Цезаря з переходом
з влади від сенату до цісаря, від цісаря до пре-
торіянців.

Отже, частина перша:

Хто є Сталін? Ви може думаете, що він "ба-
тько народів", "геніяльний вождь світового
пролетаріату", великий архістратиг, той, що
створив рай на підвладній йому землі? Поми-
ляєтеся! Він - просто марний плягіатор несме-
ртельної пам'яті цезаря Калігулі.

Хочете переконатися? Розгорніть Светона,
якого беремо тут за нашого провідника. А Све-
тон у своїй історії 12-ти цісарів пише, що
Калігуля наказав себе називати:

"благочестивим", "батьком воїнства", "вели-
ким добродійцем", "геніяльним", майже богом...

Я ніколи не був приятелем Росії, ні росіян,
але мимоволі насуваються питання, чому плягі-
ятором Калігулі не став москаль Ленін, а як-
раз кавказець Сталін? Чому він наказав
оточити себе такою пишною титулятурою, яка
навіть такому Іванові Грізному й не снилася?
Власне тому, що він - грузин, кавказець, родже-
ний в країні, що була під сильним впливом Азії.

Ідею деїфікації цісарів - як пише Гіббон - занесли до Риму азійські греки. Ампутована на Заході, підконана на Україні - Московщина пересуває центр ваги в Азію. Ось яким шляхом скромний секретар ЦК Компартії обертається в "архістратига". Але все ж таки це плягіят. Калігуля його випередив!

А ставши архістратигом - він не потребував вже думати про решту. Бо решта пішла, як по маслі. І теж способом копіювання славного взірця.

Півбоги не терплять конкуренції смертельних.

Калігуля наказав привести з Греції статуї найславніших мужів, постинати їм голови, а натомість настромити - свою власну Калігулі... Точнісінько так, як Сталін. Хоч він не краде тулова своїх конкурентів, але зате їх діла. Хто створив Червону Армію, Троцький? Ні Сталін! Хто був славним вояком на західному фронті, Будьонний? Ні Сталін! Хто розгромив Кодчака і Денікіна, Совкомандіри? Ні Сталін! Хто навчив Леніна азбуки комунізму? Сталін! Хто спровадив Волгу до Каспія? Сталін! Хто по довгих розшуках відкрив зовсім незнамого російському народові геніяльного Пушкіна, - Державін, Достоевський? Ні Сталін. Йосиф Вісаріонович Калігуля.

Приставати з людьми не личить півбогові. Тому Калігуля наказав спровадити до Риму статую самого Зевса олімпійського і провадив з ним любі розмови. Шепотів йому щось до вуха, а часом удавав, що чує якісь відповіді громовержця і ділився ними з присутніми (коли був у добрім настрої)... І навіть цю рису вдачі Калігулі сплягював Сталін. Чи він не провадить донині конверзації з духом Леніна? Чи не чує від нього того, чого від нього за життя ніхто не чув? Чи ж він не опублікував новознайдений "документ" самого большевицького Зевса - Ілліча, в яким останній

виразно писав, що його заступником мав бути ніхто інший, як лише грузин? А коли ж грузин, то хто ж як не Сталін? Бо таке сказав "батькові ССРСР" до вушка - на таємній з ним розмові - голова олімпійського совбожкому!

Коли ж Зевс відповідав цісареві, щось недоречі, той лаяв його, мов останнього драбугу і грозився, що відішле його назад, звідки спровадив, що zdeградує його. І Зевс не буде більше Зевсом. Чогось подібного з Леніном Сталін зробити не міг. Але з вдовою Леніна - поважився. Це ж він - коли вона зачала робити опозицію - покликав її до порядку. Це ж він загрозив, що інакше "розжалует" її, відбере титул "вдовствующей імператриці" і призначить вдовою Леніна - Луначарську.

Калігуля носився з думкою знищити твори Гомера і викинути з усіх бібліотек писання Віргілія і Тита Лівія. І лише короткий вік цього многонадійного юлака (вмер маючи 29 літ) не дав йому завершити задумане.

Але Сталінові - якому пощастило перетягнути за 60-ку, вдалося перепровадити формальне "избиение младенцев" і основно "очистити" російську літературу від всіх Лівіїв і Вергіліїв.

Калігуля наказав спалити живцем одного поета з Ателі за один двозначний вірш. І в цім Сталін наслідував його. Навіть Радека викинули з раю не за ніякий "троцкізм" чи іншу зраду, лише за те саме, за що Калігуля спалив поета з Ателі, а Калі забив Авеля: за кепські дотепи, які він витрясав мов з рукава і яких не зносив вражливий на всякі натяки Йосиф Вісаріонович.... А коли, наприклад, Мануїльський ще досі ходить по сталінській землі, то лише тому, що наклав на себе найстрашніший для нього примус: - перестав оповідати дотепи. Тільки через те й не опинився серед "троцкістів". Бо задрісний як Отелльо, є Йосиф Калігуля, образливий, як двадцять п'ять радників, а мстивий і злий, як з'їнське щеня.

Калігуля кидає своїх противників на пожертя

диким звірям, або приказував розпилювати їх на дві частини, коли не визнавали його надлюдської геніяльності. Подібне робив і Сталін - і за ту саму провину. Хто ж - як не Тичина - здіймаючи руки до неба, відміняв: Сталін, Сталіна, Сталінові, Сталіна, Сталіном, о Сталін, тому дарували і життя, і решти його спроституюваного таланту.

Іноді робив Калігуля ще кращі забави. Наприклад - змаги красномовства. Причём переможці ні мусли квітчати вінцями своїх переможців і співати їм хвалу. Автори ж зовсім кепських творів мали язиком злизувати написане /так доносить Светон/. А коли не хотіли - їх кидали в ріку.

Цю систему позичив собі геніяльний Сталін. Особливо язик пішов в роботу. Все ним мусли робити в ССРС: молоти, запроваджувати соціалізм, відбorexувати набрехане і слухне, виголошувати славу диктаторові, приносити йому каяття, злизувати написане, а часом і бруд - з диктаторських чобіт чи ніг, або інших частини диктаторського тіла.

Наслідував новочасний Калігуля - Кая Калігудю і в інших. Калігуля призначив свого коня Інцітата консулом. Сталін призначив своїми "сенаторами" - членами ЦК - цілу купу ослів.

Калігуля хотів скасувати славу римську пріспруденцію, щоби ніхто, лише він - був арбітром і судією. Сталін не тільки хотів, а "таки-да" скасував усяку науку права в ССРС, а на місці суддів поставив свого Інцітата - Вишинецького, як головного суддю, прокуратора і верховного ката республіки.

Светон пише, що пристрастю Калігулі було - вносити велитенські, фараонські будови: (в цім він мав спільне з щедрівським Угром-Бурчєєвим); при чім "в цих своїх будівлях і інпрезах він шукав лише те, що виглядало би цілковито невикональне. Нпр., він старався загатити глибоке й бурхливе море брєблею. Він наказував розлупати найтвердіші скелі, велів перекопувати і рівнати

5

з землею підвищення і все з неймовірною швидкістю, повільність праці була страшним злочинством".

Чи не така сама манія охопила геніяльного вождя світового пролетаріату? Чи оті Турк-Сіби, які замість, щоб до них потяги ходили - "их мють дожді, засипаєт их пыль і ветер колишет над ними ковиль", чи ті трактори, що розвалюються і нищуться без хісна, чи оті біломорські канали, з яких живуть тисячі каналій, ті самі "царь пушка", що не стріляє і "цар колокол", що не дзвонить? Чи не ті самі будівлі Калігулі? Імпозантні, невикональні і безпотрібні?

"Щоби сказати все в однім слові, - завважу Светон, - Калігуля розтратив протягом одного року весь скарб Тіберія, що виносив два міліярди сімсот міліонів свотерцій...". І чи не подібною методом російський Калігуля розтратив, збираний довгими роками, скарб російського (і не лише російського) народу для своїх "угржм-бурчеевських" експериментів?

А тепер - частина друга:
Бажаючи знищити особистого ворога, ворога своєї влади, якогось сенатора, Калігуля послав кількох своїх прислужників, які - як тільки ворог входив до сенату - здіймали галас, називаючи його ворогом республіки. В той спосіб він повимордовував всіх своїх противників, в тім числі свого брата Тіберія, тестя Сіяна і навіть Макрона і Енію, які помогли йому дістатися на трон. Точнісінько тою самою методом позбувався своїх ворогів і геніяльний вожд світового пролетаріату.

А особливо "сенаторів". Те, чим у Римі були сенатори - тим в СРСР партійці-більшевики. Вони стояли за "партійну демократію", вони були проти цезарівських забаганок "вождя". Їх - треба було знищити, їх - насамперед отих "сенаторів" - старих большевиків. Спочатку їх пам'ять. Калігуля поперевертав на Марсовім Полі всі статуї великих мужів і своїх попередників. Бо

без його згоди ніхто нікому не смів ставити пам'ятників. Так само ж нищить і Сталін, пам'ять большевицьких "великих мужів" і своїх попередників - викреслюючи або обсмаровуючи їх постаті по різних советських енциклопедіях, історіях партії чи просто шкільних підручниках. Але мало було знищити пантеон - треба було фізично знищити живих ще конкурентів. І тут не обійшлося без марного наслідування.

Щоб знищити своїх сенаторів, оперся Калігула на преторіанів, на армію. Того самою підпорою послужився і Сталін, як це видно з останніх депеш з СРСР. Чекістів розкасовано, Ягоду скинуто, на їх місце прийшли ставленики червоної армії - Рапопорт, довірена людина Ворошилова, ну і сам маршал преторіанів... Що Рапопорт - це нічого. Командантами римських преторіанів теж нерідко були "инородці": гали або германці.

До цих преторіанів звернувся тепер Сталін. А партія, а "сенатори", понижувані й опльовувані в пресі й на процесах, - не були здатні на ніякий спротив. Коли по смерті Калігулі, "батьки вітчизни" зворохобилися, зібралися на Капітолій і урочисто прокляли пам'ять всіх цезарів, щоб повернути втрачену свободу, - бунт цих інцитатів ~~хвилю~~ тривав лише 48 годин. Коли вони виговорилися - новий, і навіть зовсім не мудрий, цісар Клявдій просто розігнав їх на чотири вітри. А потім наказав покаятися...

Не грізнішу силу для Сталіна творить і "стара гвардія большевизму". Але тут настала найнебезпечніша стадія в кар'єрі московського Калігулі. Він взяв собі за девізу - заповіт другого тирана на троні цезарів, Севера, який повчав перед смертю своїх дітей: "тримайтеся в згоді, платіть добре воякам, а на решту наплюйте!". "Згоду" Сталін установив на свій спосіб, воякам платить добре, а на решту плює. І ще як! В цій "плює" се властиво тепер альфа і омега його політики. Але в ній же ж і та страшна небезпека, про яку я натакував...

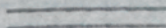
Бо - привернути "згоду" і "плювати" - це були лише дві точки програми. Третьою було - "платити воякам...". Платити - чим? Грішми? Чи - пливками? Римська імперія перейшла три шаблі свого розвою (по царях): перший - сенат (популюскве Рومانус), другий - цезар плюс сенат (без "популюса"), і третій - цезар плюс преторіяни... Ось на цей небезвчний шабель своєї кар'єри вдрапується і московський Калігуля. Він усунув народ, зігнув у баранячий ріг "сенат" - партію. Вже нема ні диспут, ні голосувань, ні з'їздів, лише - "ура!" "сенату" в сторону диктатора, і "плевки" диктатора - в сторону "сенату".

Але без "сенату" - єдина підпора диктатора - преторіяни! Замість "старої большевицької гвардії" - нова гвардія преторіанська. А хто ж не знає ролі преторіанців у житті - послідовно трутих і вимордовуваних цезарів?

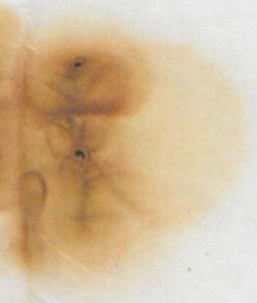
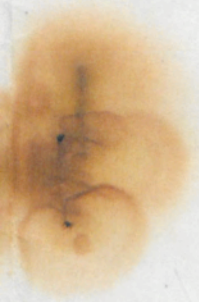
Історія свідчить, що Калігулі (як зрештою і Робеспієрові) уходили безкарно всі його тираниства, аж поки вони не почали загрожувати його найближчому оточенню. Остаточно спіткнувся він на одного преторіанського полковника. І в ССРСР може статися те саме. Замість Калігулі (солдатського черевичка) - може прийти просто Каліга (солдатський черевик). Таким Калігою був той вояк, що - коли вбивали Калігулю - витягнув із за дверної завіси переляканого Клявдія, і - його, що навколішках брагав пощади - проголосив цісарем.

Чи не таким "цісарем" став тепер Сталін, або стане його заступник? А тоді й зачнетися преторіанський період історії російської імперії. А потім - прихід варварів, відпад Галії, Іспанії, Британії та інших "окраїн".

Направду історія зачинає веселіше усміхатися до нас!

4

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 7 (сім) аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

аркуш №7 - вистий

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 червня 2018 року

(підпис)

І. Тарамала

(ініціали (ініціал імені), прізвище)